



**Petek, 22. marec 2013**  
**KDOR JE TA KRUH, BO ŽIVEL VEKOMAJ** (Jn 6,58)

Jezus je v Kafarnaumu vsem, ki so ga poslušali, rekel: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« Po teh besedah so ga mnogi zapustili, zvesti pa so ostali dvanajsteri, ki so kasneje doživeli Jezusovo ljubezen pri zadnji večerji, ko se jim je dal pod podobo kruha in vina ter naročil, naj to delajo v njegov spomin.

Tudi naše družine dobivajo moč za življenje, ki se ruje za druge, iz evharistije. Nedeljska sv. maša ni samo središče Gospodovega dne, ampak tudi tedna. Sv. obhajilo je duhovna hrana, ki daje moč za potovanje na življenjski poti proti večni domovini.

**Vprašanja:** Kako praznujemo v družini nedeljo? Kakšen je moj odnos do Jezusa – sv. obhajila? Ga prejemam pripravljen, kar pomeni, da živim v prijateljstvu z Njim? Ali se ga sramujem sprejeti »pod svojo streho« pred drugimi?

**Sobota, 23. marec 2013**  
**ODPUŠČENI SO TVOJI GREHI!** (Lk 7,48)

Tako je rekel Jezus grešnici, ki se mu je skesano približala v farizejevi hiši, in še bolj nazorno je o Božjem usmiljenju in odpuščanju povedal v priliki o izgubljenem sinu in usmiljenem očetu. Če je Bog tako dober, da odpušča ne samo male, ampak tudi velike grehe, smo tudi mi dolžni drug drugemu odpuščati. V družini je veliko priložnosti, da se 'naučimo' odpuščati. Naj ne bo večera, ko ne bi vsem odpustili in tudi Boga prosili za odpuščanje. Če želimo, da se bo v naših dušah in družinah naselil resnični Božji mir in veselje, večkrat pristopimo k zakramentu

sprave – spovedi. Ta zakrament je Jezusov velikonočni dar. Prejmimo ga v veri in zaupanju v Božjo dobroto in pomoč pri prizadevanju, da bi postali boljši.

**Vprašanja:** Kakšen je moj odnos do zakramenta sprave – pokore? Ga cenim in prejemam večkrat z iskrenim kesanjem in trdnim sklepom, da se poboljšam? Obudim vsak večer pred spanjem kesanje?



**Nedelja, 24. marec 2013**  
**ČE JE KDO MED VAMI BOLAN, NAJ POKLIČE STAREŠINE CERKVE** (Jak 5,14–15)

Jezus je naročil svojim učencem, naj po njegovem zgledu polagajo na bolnike roke in jih ozdravljajo. Apostol Jakob piše, naj starešine Cerkve bolnika z oljem mazilijo ter nad njim molijo, da mu bo Gospod polajšal in mu odpustil grehe. Srečanje z Jezusom v zakramentu bolniškega maziljenja okrepi bolnika v veri in upanju, mu daje moč, da lažje prenaša bolezen in, če je Božja volja, ozdravi. V verni družini bodo poskrbeli, da bo k bolniku prišel ne samo človeški, ampak po zakramentu bolniškega maziljenja tudi Božji zdravnik.

Jezus je dal apostolom in njihovim naslednikom oblast v njegovem imenu deliti zakramente in nadaljevati njegovo delo oznanjevanja. Po zakramentu mašniškega posvečenja so izbrani za službo vernemu občestvu.

**Vprašanja:** Ali bolniku, ki je nevarno bolan, predlagamo, da bi poklicali duhovnika in bi prejel zakrament bolniškega maziljenja? Ali sami, ko smo še zdravi,

naročimo drugim v družini, naj v primeru bolezni ali nesreče pokličejo duhovnika?

Kako v družini cenimo poslanstvo duhovnikov, kaj molimo za nove duhovne poklice in za tiste, ki so že duhovniki, da bi vztrajali?



**Ponedeljek, 25. marec 2013**  
**KAR JE TOREJ BOG ZDRUŽIL, TEGA NAJ ČLOVEK NE LOČI!** (Mr 10,9)

Zakonska zveza med možem in ženo je podoba in zgled nerazdružljive zveze med Kristusom in Cerkvijo. V to skupnost zakonca povabita Kristusa, da s svojo navzočnostjo kakor v Kani prinese svoj blagoslov, da moreta ostati drug drugemu zvesta v sreči in nesreči, bolezni in zdravju in da se njuna medsebojna ljubezen kaže tudi v podarjanju življenja otrokom ter v skrbi zanje. Seveda pa se je potrebno na zakonsko in družinsko življenje temeljito pripraviti. Starši so otrokom zgled zakonskega in družinskega življenja. V letih odraščanja je potrebno otrokom posredovati krščanski pogled na zakon, ki je dosmrtna zveza enega moža in ene žene, ki želi medsebojno ljubezen, ki je odsev Božje ljubezni, posredovati tudi otrokom.

**Vprašanja:** Kakšen je moj odnos do zakramenta sv. zakona? Se zavedam, da po njem daje Bog svojo pomoč – svoj blagoslov? Kakšna je priprava na zakonsko življenje: pogovori v družini, tečaj priprave na zakon, šola za zakon? Kaj naredim za duhovno rast v zakonu: zakonske skupine, duhovne vaje ...?

# LETO VERE v družini



## Nagovori ob tednu družine

19. – 25. marec 2013

Izdala: Mediško fijiški odbor za družino pri SSK. Foto: M. Kumšič, J. Šenk. Izvedba: Salve d.o.o. Ljubljana.





**LETO VERE** s posebnim podarkom na novi evangelizaciji naj bi pomagalo vsem vernikom spoznati moč, bogastvo in lepoto vere. To nalogo ima zlasti družina, od katere je in bo v bodočnosti še bolj odvisen uspešen prenos vere na nove generacije. Družina kot »domača Cerkev« naj bi bila prva izkušnja Cerkve za vsakega otroka. V njej je deležen prvega in osnovnega uvajanja v vero. Ob njeni pomoči prejme zakramente uvajanja in dobi izkušnjo darovane ljubezni.

Iz različnih razlogov je to posredovanje vere danes zelo oteženo. Pred kratkim je papež v eni od katehez o veroizpovedi govoril o Bogu Očetu. Omenjal je, da je danes v naši kulturi težko govoriti o Bogu kot Očetu. V družbi razbitih družin ali v razmerah, kjer so očetje prezaposleni s krpanjem družinskega proračuna, je zaupen, vesel in sproščen odnos s starši, posebej z očetmi, otežen. Otrok pa svoj odnos z Bogom kot Očetom gradi ravno na izkušnji svojih odnosov z zemeljskimi starši. Če doživlja ravnodušnost ali celo popolno odsotnost očeta, mu ni lahko z veseljem razmišljati o Božji očetovski ljubezni. Bistvo vere in prvo oznanilo naj bi bila prav Očetova ljubezen, ki se ji je vredno predati v osrečujočem odnosu.

V veliko pomoč pri posredovanju vere je udeležba staršev in otrok pri nedeljski maši, kjer skupaj z drugimi družinami doživljajo občestvo enega srca in duha ob poslušanju Božje besede in v skupni molitvi (prim. Apd 4,32).

Naj leto vere v starših poglubi zavest, kako lepa in hkrati odgovorna naloga je posredovanje vere tistim, ki so jim kot Božji sodelavci dali življenje.

*msg. Andrej Glavan, novomeški škof*

#### **Molitev za družino**

*Bog, naš Oče, družino si naredil za temelj človeške družbe. Po zgledu svete Družine naj si prizadevamo za medsebojno ljubezen in kreposti, ki so potrebne za skupno življenje, da se bomo nekoč vsi s teboj veselili v nebeškem domu. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen. (Po Rimskem misalu)*

Torek, 19. marec 2013

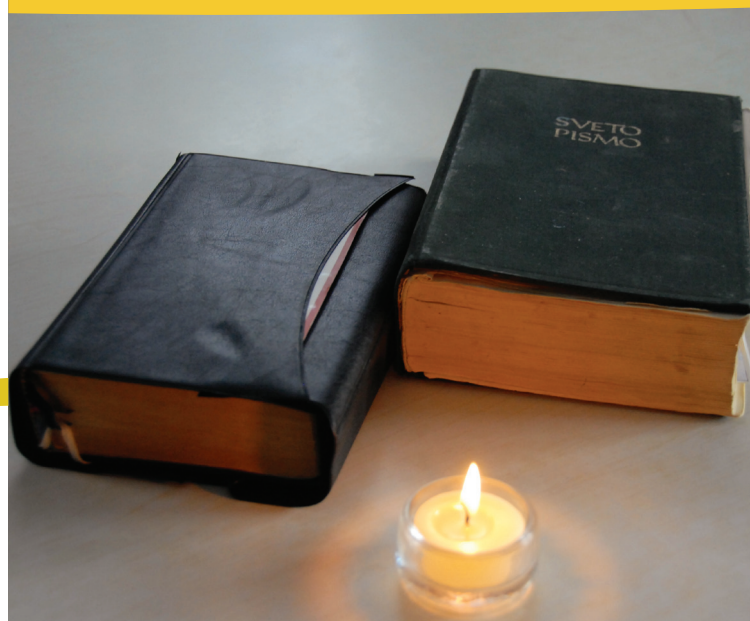
#### **KAJ PA VI PRAVITE, KDO SEM?** (Mt 16,15)

To vprašanje je Jezus postavil svojim učencem in to vprašanje postavlja tudi nam. Apostol Peter je v imenu vseh odgovoril: »Ti si Mesija, Sin živega Boga.«

Ali bi mogli tudi mi tako odgovoriti? Je naša vera toliko trdna? Je naša ljubezen do Jezusa res takšna, da to ne bi bile samo besede, ampak bi za njimi stalo naše vsakdanje življenje?

Kakor je bilo skupno bivanje in bratska skupnost Jezusovih učencev priložnost, da so prišli do spoznanja, da je Jezus res Odrešenik, in do trdne vere v troedinega Boga, tako je tudi v pravih krščanskih družinah lažje priti do tega spoznanja. Družina, ki želi živeti v prijateljstvu z Bogom, dobiva Božjo pomoč po molitvi – pogovoru z Bogom, branju Svetega pisma – poslušanju Božje besede in še posebej po zakramentih, ki so vidna znamenja nevidne milosti.

**Vprašanja za razmišljanje, pogovor:** Ali se kaj pogovarjamo v družini o veri, o Bogu, Cerkvi kot skupnosti vernih? Skupna molitev, branje Svetega pisma: najdemo čas in priložnost za to?



Sreda, 20. marec 2013

#### **KDOR BO SPREJEL VERO IN BO KRŠČEN, BO REŠEN** (Mr 16,16)

Bog nas ima neizmerno rad in nas želi sprejeti za svoje otroke ter nam po zakramentih dati svoje darove, seveda, če se ljudje v veri zanje svobodno odločimo.

Sveti krst je temeljna odločitev za Boga. Odrasel katehumen ali pa starši v imenu majhnega otroka se odpovedo hudemu duhu in izpovedo vero v troedinega Boga. Seme vere bo v otroku ali v odraslem raslo, če bo v družini primerno okolje. Starši in botri pred Bogom in Cerkvijo obljubijo, da bodo novokrščenega podpirali v veri. Kako lepo je, če pri krstu (oblivanju z vodo) starši, botri in vsi družinski člani položijo roko na novokrščenega in s tem pokažejo, da so povezani z njim in ga želijo podpirati na poti vere. Verni starši želijo svojemu otroku omogočiti krst čim prej, da bo deležen Božjega varstva in molitev vse Cerkve.

**Vprašanja:** Ali kdaj obnovim krstne obljube, zavestno izpovem vero, se Bogu zahvalim, da me je sprejel za svojega otroka? Kot boter (botra) dajem dober zgled krščanskega življenja in molim za krščenege?

Četrtek, 21. marec 2013

#### **TOLAŽNIK PA, SVETI DUH, KI GA BO OČE POSLAL V MOJEM IMENU, ON VAS BO UČIL VSEGA IN SPOMNIL VSEGA, KAR SEM VAM POVEDAL** (Jn 25,26)

Po Jezusovem vnebohodu so apostoli živeli v strahu, vendar bratsko povezani med seboj in z Jezusovo materjo Marijo ter v pričakovanju obljubljenega Duha Tolažnika. Sveti Duh je apostolom dal pogum in sposobnost, da so evangelij posredovali tudi drugim.

V moči zakramenta svete birme postanemo Kristusovi sodelavci pri oznanjevanju blagovesti v družini in v okolju, v katerem živimo in delamo. Kako potrebni so darovi Svetega duha: modrosti, umnosti, sveta, moči, vednosti, pobožnosti in strahu Božjega vsakemu družinskemu članu za lepo krščansko življenje. V svojem stanu in poklicu pa potrebujemo še posebne karizme, da bi lahko naredili čim več dobrega.

**Vprašanja:** Ali večkrat prosim Svetega Duha za njegove darove? Prosim Svetega Duha za razsvetljenje vsaj pred pomembnimi življenjskimi odločitvami? Kako se družina pripravlja na zakrament svete birme svojih članov in kaj naredimo, da bo življenje po birmi podobno Jezusovim učencem?

